

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/37/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3216010018
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3216010018.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému P. U., pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. e/, písm. j/ Tr.zák. a iné, na verejnom zasadnutí dňa 29. júna 2016 prejednal odvolania obžalovaného P. U. a poškodeného R. T. proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp.zn. 3T/20/2016 zo dňa 6. apríla 2016, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolania obžalovaného P. U. a poškodeného R. T. z a m i e t a j ú , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp.zn. 3T/20/2016 zo dňa 6. apríla 2016 bol obžalovaný P. U. uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. e/, písm. j/ Tr.zák. a pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr.zák., na skutkovom základe, že

v bode 1 napadnutého rozsudku

- v čase od 17.30 hod. dňa 13.10.2015 do 06.30 hod. dňa 14.10.2015 neoprávnene vnikol na pozemok rodinného domu v obci W. G. s popisným číslom XXX, ktorého vlastníkom je L. U., a to takým spôsobom, že v zadnej časti za šopou, ktorá stojí za rodinným domom rozpletol pletivo, čím vznikla diera na pletivo a vošiel do šopy a z cirkuláru na pílenie dreva odcudzil 30 m štvoržilového medeného kábla a 2 ks 40 m štvoržilových medených káblov z kosačiek na trávu, čím poškodenému L. U. bola spôsobená škoda vo výške 180 Eur;

v bode 2 napadnutého rozsudku

- dňa 15.10.2015 v čase asi o 14.00 hod. v záhradkárskej osade Vinohrady neoprávnene vnikol do záhradnej chatky súpisné číslo XXX postavenej na parcele XXX/XXX k. ú. W. M., ktorú používa jej vlastník R. T. na bývanie, a to tým spôsobom, že vypáčil drevené dvere nájdenu tyčou a sekerou v oblasti zámku z chatky odcudzil mobilný telefón zn. Nokia 2710 IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX striebornej farby vrátane SIM karty s číslom XXXX XXX XXX, batériu položenú na stole v blízkosti vstupných dverí, prenosné rádio z. Tesco typ. RAD - 306 nachádzajúce sa na vyvýšenej časti postele, mlynček na orechy (čínsky výrobok), kuchynský nôž na chleba z dĺžkou čepele 22 cm, finančnú hotovosť vo výške 14 Eur, ďalej poškodil sklíčko na okuliarech, zlomil čínske nožnice na strihanie stromov, zlomil nôž (mačetu) s čepeľou o dĺžke 30 cm, čím spôsobil poškodenému R. T. škodu poškodením vecí vo výške 63 Eur a škodu odcudzením vecí vo výške 55 Eur;

v bode 3 napadnutého rozsudku

- dňa 16.10.2015 v čase okolo 12.00 hod. neoprávnene vošiel na pozemok rodinného domu č.XXX/XX v obci E. na ulici A. R., ktorého majiteľom je L. A., a jeho manželka U. A., zapísaný na LV č. XX k. ú. E., na ktorý sa dostal zo zadnej časti záhrady, kde si otvoril vstupnú bránu, ktorá nebola uzamknutá, potom prešiel cez druhú bránu, ktorá bola otvorená, následne prešiel k rodinnému domu do prístavby, kde na zemi odcudzil tam položený medený kábel o hrúbke cca 5 mm, zväzky medených káblov o celkovej hmotnosti 4,4 kg a fľašu s alkoholom 0,5 litra Plum vodka a s uvedenými vecami odišiel na doposiaľ neznáme miesto, čím spôsobil synovi vlastníkov uvedeného rodinného domu L. A., odcudzením vyššie uvedených vecí celkovú škodu vo výške 29 Eur;

v bode 4 napadnutého rozsudku

- v presne nezistenom čase pravdepodobne dňa 16.10.2015 približne o 13.30 hod. prišiel k záhradkárskej oblasti v obci E. na ul. A. R., kde nezisteným spôsobom prešiel na oplotený pozemok záhradkárskej oblasti, následne prišiel k záhradnej chatke s číslom XXX, ktorú vlastní a užíva F. B., prišiel k dreveným dverám so sklenenou výplňou, ktoré vedú do hornej časti chatky, ktorú výplň rozbil a vošiel do tejto časti chatky, kde vzal 5 ks keksov - horalky a kávenky, ktoré zjedol a následne odtiaľ vyšiel a prešiel k dreveným dverám chatky vedúcim do jej spodnej časti, kde vylomil zámok na vstupných drevených dverách, vošiel do vnútra, kde vzal 1 ks kliešte kombinačky s červenými úchytmi, 1 ks kufrík, v ktorom bolo vŕtacie kladivo značky Dolmar čierno šedej farby, 4 fľaše vína nezistenej značky, každá o objeme 1 liter, 1 ks fľaše koňaku nezistenej značky o objeme 1 liter, 1 ks pokosovej píly nezistenej značky šedej farby, následne vyšiel von z chatky a prešiel k drevenej kôlne pristavenej k chatke, kde presne nezisteným spôsobom vylomil na jej dverách petlicu a z uvedenej kôlne vzal 3 ks predlžovacieho kábla na 220 V, každý o dĺžke 25 m a 1 ks predlžovacieho kábla štvoržilového o dĺžke 40 m, čím spôsobil F. B. škodu poškodením vecí vo výške 151,70 Eur a škodu na odcudzených veciach vo výške 383,50 Eur, čím spôsobil škodu v celkovej výške 647,50 Eur.

Za tieto trestné činy bol obžalovaný P. U. odsúdený podľa § 212 ods. 4 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr.zák., § 36 písm. l/, písm. n/ Tr.zák., § 37 písm. h/, písm. m/ Tr.zák. a § 41 ods. 1 Tr.zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, na výkon ktorého ho okresný súd podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň okresný súd podľa § 287 ods. 1 Tr.por. obžalovaného P. U. zaviazal k povinnosti nahradiť poškodenému L. U. škodu vo výške 180 Eur, poškodenému R. T. škodu vo výške 118 Eur, poškodenému L. A. škodu vo výške 29 Eur a poškodenému F. B. škodu vo výške 535,20 Eur. Súčasne okresný súd podľa § 288 ods. 2 Tr.por. poškodených, a to L. U., R. T., L. A., F. B. so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, nakoľko ho v zákonnej lehote napadli odvolaniami obžalovaný P. U. a poškodený R. T..

V písomných dôvodoch odvolania, ktoré obžalovaný P. U. podal prostredníctvom svojho obhajcu, obžalovaný uviedol, že napadnutý rozsudok pokladá za nezákonný a neodôvodnený. Poukázal na to, že výhrady vo vzťahu k nemu sa týkajú predovšetkým použitej právnej kvalifikácie a v závislosti na tomto postupe aj k uloženému trestu. Ďalej uviedol, že už v priebehu prípravného konania došlo zo strany orgánov činných v trestnom konaní k zrejmej nezákonnosti, keď konanie obžalovaného vyšetrovateľ prekvalifikoval z trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr.zák. na trestný čin podľa § 212 ods. 1, 4 písm. b/ s poukazom na § 138 písm. e/ Tr.zák. a neskôr upozornil obžalovaného, že jeho konanie kvalifikuje ako trestný čin podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ s poukazom na § 138 písm. e/, j/ Tr.zák. Poukázal na to, že takýto postup vyšetrovateľ odôvodnil pokynom zo strany prokuratúry, aby trestná činnosť obžalovaného bola postihovaná práve pre toto ustanovenie Trestného zákona. Prokurátor vydal pokyn pre takúto právnu kvalifikáciu na základe stanoviska Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR č.6/2012. Napriek tomu, že podľa jeho názoru predmetné stanovisko v danom prípade nebolo jednoznačne spôsobilé zmeniť obsah Trestného zákona, a to ani po výkladovej stránke, bolo v konečnom dôsledku použité v rozpore so zákonom. Navyše predmetné stanovisko malo byť použité predovšetkým v tom prípade, ak páchatel' svojím konaním aj napriek tomu, že spácha trestnú činnosť na viacerých osobách, nespôsobí týmto konaním ani malú škodu. Z toho dôvodu bolo namieste iba použitie právnej kvalifikácie podľa § 212 ods. 1, ods. 2 Tr.zák. S poukazom na tieto okolnosti obžalovaný má za to, že uložený trest podľa ustanovenia použitej nezákonnej kvalifikácie je tiež v rozpore so zákonom.

Obžalovaný zastáva názor, že okresný súd v danom prípade mu mal ukladať trest len v rozsahu trestnej sadzby podľa § 212 ods. 1, ods. 2 Tr.zák. Obžalovaný z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok v rozsahu uvedenom v odôvodnení jeho odvolania zmenil.

Poškodený R. T. vo svojom odvolaní uviedol, že okresný súd priznal obžalovanému P. U. poľahčujúce okolnosti pre napomáhanie pri objasňovaní trestného činu, s čím nemôže súhlasiť, lebo obžalovaný jemu nevydal ukradnuté veci. Poškodený ďalej uviedol, že určená výška škody v sume 18 Eur je veľmi malá. Skutočná škoda na ukradnutých veciach je podľa poškodeného R. T. vo výške 248 Eur, na poškodených a zničených veciach je to 90 Eur, za pranie, upratovanie, porozhadzované zariadenia si poškodený uplatnil sumu 70 Eur, morálnu škodu odcudzením dát uložených v pamäti telefónu v sume viac ako 400 Eur. Poškodený z vyššie uvedených dôvodov požiadal upraviť výšku škody na sumu 808 Eur. Podľa jeho názoru rozhodnutie okresného súdu podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr.zák. s poukázaním na § 138 písm. e/, písm. j/ Tr.zák. a § 194 ods. 1 Tr.zák. je zákonné. Poškodený pre prípad uhradenia škody navrhol obžalovaného netrestať núteným pobytom vo výkone trestu, ale prideliť mu monitorovací náramok, aby na slobode mohol pracovať, lebo obžalovaný prejavil úprimnú ľútosť a snahu škodu podľa možnosti uhradiť.

K odvolaniu obžalovaného P. U. sa písomne vyjadrila Okresná prokurátorka Bánovce nad Bebravou. Vo svojom vyjadrení uviedla, že podľa jej názoru považuje napadnutý rozsudok za spravodlivý, zákonný a dôvodný. Poukázala na to, že právna kvalifikácia skutku bola stanovená správne, zákonne a v zmysle stanoviska Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR číslo 6/2012. Prokurátorka navrhla, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla, aby odvolania obžalovaného P. U., ako aj poškodeného R. T. boli ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietnuté, nakoľko napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny.

Obžalovaný P. U. a jeho obhajca na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o vine a treste zrušil a uznal obžalovaného P. U. za vinného podľa § 212 ods. 1, ods. 2 Tr.zák. a zároveň mu uložil primeraný trest podľa § 212 ods. 1, ods. 2 Tr.zák. Odvolanie poškodeného R. JX. navrhli ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 3. mája 2016, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr.por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr.por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 29. júna 2016. Na verejnom zasadnutí odvolací súd postupom podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolania obžalovaného P. U., ako aj poškodeného R. T., nie sú dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaniami napadnutých výrokov rozsudku, odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré nemohli byť napadnuté odvolaním, keďže v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Tr.por. okresným súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, nepochybil vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a ani vo výroku o náhrade škody. Okresný súd, vychádzajúc z právnej kvalifikácie konania obžalovaného ako pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. e/, písm. j/ Tr.zák. a pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr.zák., postupoval v súlade so zákonom pri ukladaní trestu obžalovanému P. U., pri určení druhu a výmery trestu, ako aj spôsobu jeho výkonu. Okresný súd ukladal obžalovanému úhrnný trest v súlade s ustanoveniami § 212 ods. 4 Tr.zák. a § 41 ods. 1 Tr.zák. Okresný súd pri ukladaní trestu obžalovanému správne prihliadol na dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. l/ Tr.zák., že sa k spáchaniu trestných činov priznal a trestné činy úprimne oľutoval a podľa § 36 písm. n/ Tr.zák., že napomáhal súdu pri objasňovaní

trestnej činnosti tým, že na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine a na druhej strane správne prihliadol na dve priťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. h/ Tr.zák., že spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písm. m/ Tr.zák., že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený. Správne pri rovnakom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností s použitím § 38 ods. 2 Tr.zák., § 41 ods. 1 Tr.zák. obžalovanému uložil podľa § 212 ods. 4 Tr.zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky. Krajský súd, rovnako ako okresný súd, dospel k záveru, že pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovanému je potrebné prihliadnuť na trestnú minulosť obžalovaného Silvestra U. (obžalovaný bol doteraz 14-krát súdne trestaný s tým, že v jednom prípade sa na jeho osobu hľadí, akoby nebol odsúdený), pričom je potrebné na obžalovaného pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody, nakoľko doterajšie odsúdenia nevedli k jeho náprave, keďže sa opätovne dopúšťal trestnej činnosti a v jeho osobe sa jedná o špeciálneho recidivistu, ktorý sa zameriava na trestné činy majetkového charakteru. Nepodmienečný trest odňatia slobody uložený obžalovanému vo výmere 4 roky nepodmienečne, zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 4 Tr.zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu i zistené pomery obžalovaného, jeho sklon k páchaniu trestných činov a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Rovnako vecne správny a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. je aj výrok o zaradení obžalovaného P. U. na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Nad rámec úvah okresného súdu (podľa § 257 ods. 5 Tr.por. okresným súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním, ktoré sa vzťahuje i na právnu kvalifikáciu predmetných skutkov v bode 1 až 4 napadnutého rozsudku) krajský súd dodáva, že okresný súd postupoval i v súlade s bodom II. Stanoviska Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 6/2012, podľa ktorého, ak si páchatel prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, spôsobí tak malú škodu a spácha čin vlámaním, naplní zákonné znaky zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr.zák., pri použití § 138 písm. e/ Tr.zák. Takéto posúdenie činu jeho podradením pod kvalifikovanú skutkovú podstatu je v pomere špeciality ku kvalifikácii skutku podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr.zák., ktorá sa použije len vtedy, ak páchatel krádežou vlámaním nespôsobí ani malú škodu (§ 125 ods. 1 Tr.zák.).

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por., ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu, uvedenú v § 46 ods. 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Ak tomu nebráni zákonná prekážka, súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť neuhradenú škodu alebo jej neuhradenú časť, ak jej výška je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, ak škoda nebola dosiaľ uhradená.

Krajský súd ďalej dospel k záveru, že okresný súd správne uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému R. T. škodu vo výške 118 Eur, nakoľko poškodený si v rámci adhézneho konania do skončenia vyšetrovania riadne a včas uplatnil škodu vo výške 118 Eur. Navyše výška škody je súčasťou skutku (včas uplatnená a preukázaná škoda na poškodených veciach je v sume 63 Eur a na odcudzených veciach je v sume 55 Eur), preto okresný súd postupoval aj v súlade s ustanovením § 287 ods. 1 druhá veta Tr.por., nakoľko takémuto postupu okresného súdu nebránila žiadna zákonná prekážka.

Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo vzťahu k výrokom o vine, o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, ako aj vo výroku o náhrade škody, preto v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného P. U. a poškodeného R. T. neakceptoval.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci, zákonne a vecne správne, preto odvolania obžalovaného P. U. a poškodeného R. ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.